

ním pohledávky Marie L. mohl dosáhnouti propuštění dluhopisu z ruční zástavy a že by žalobkyně tedy nemohla na něm žádati zaplacení tohoto dluhu u Marie L., nebylo namítáno a zejména nebylo v dovolacím řízení vytýkáno. Bezdůvodnému dovolání nebylo proto vyhověno.

Čís. 17263.

Jestliže nabylo právní moci usnesení, jímž byl povolen vklad zástavního práva pro náhradní pohledávku (§ 222 ex. ř.) v pořadí uspokojení simultanně vážnoucí pohledávky, a zároveň vyznačena vykonatelnost oné pohledávky, lze povolit dražbu zatížené vložky bez exekučního titulu a bez zkoumání, zda byla uspokojená simultanní pohledávka vykonatelná a zda je usnesení o vykonatelnosti náhradní pohledávky věcně správné.

(Rozh. ze dne 20. září 1938, R II 308/38.)

Exekuční soud povolil vymáhající věřitelce k vymození její pohledávky 9.805 Kč 55 h, přikázané jí rozvrhovým usnesením okresního soudu v H. ze dne 31. července 1937, jako náhradní nárok podle § 222 ex. ř., exekuci vnučenou dražbou nemovitostí povinné, zapsaných ve vložce č. 1121 poz. knihy L. Rekursní soud zamítl návrh. Důvod y: Podle § 138 ex. ř. může býti povolena vnučená dražba jen tehdy, je-li vymáhaná pohledávka vykonatelná. V souzené věci jde o náhradní nárok podle § 222 ex. ř., tedy o náhradu za to, že vymáhající věřitel při dřívější exekuci na nemovitosti vyšel na prázdno proto, že předcházející knihovní věřitelka, a to Občanská záložna v P. přihlásila celou svou knihovní pohledávku k zapravení z vydražené hypoteky simultanní a že byla uspokojena nepoměrně na újmu nynější vymáhající věřitelky. Proto však, že pohledávka na prázdno vyšla byla vykonatelná, nestal se ještě tento náhradní nárok vykonatelný, poněvadž s ní není totožný, je naopak toliko náhradou za schodek, která se realizuje tím, že tento nárok nastupuje na místo zapravené knihovní pohledávky simultanně vážnoucí a že se vkládá v jejím pořadí. Je to druh přikázání nebo vnučeného postupu, z čehož plyne, že není-li tato knihovní položka vykonatelná, nemůže ani nárok býti vykonatelný. Rozvrhové usnesení určující náhradní nárok podle § 222, odst. 4, ex. ř. není exekučním titulem, podle něhož by věřitel mohl vésti přímo exekuci na nemovitost zatíženou náhradním nárokem. Nebyla-li původní pohledávka vykonatelná, není vykonatelný ani náhradní nárok. (Rozh. z 5. března 1912, R III 89/12, uveřejněné ve zprávách Právnícké jednoty moravské 1912, str. 287, rozh. Vážný č. 7564 a 10946.) Ne základě rozvrhového usnesení ze dne 31. července 1937 mohl by tudíž náhradní nárok vymáhající strany býti vložen jako vykonatelný, kdyby z pozemkové knihy vysvítalo, že pohledávka Občanské záložny v P., v jejímž pořadí byla náhradní pohledávka vymáhající věřitelky vložena, je vykonatelná, nebo kdyby tu byl titul exekuční podle § 1 ex. ř. Vymáhající věřitelka však

v návrhu na povolení exekuce sama ani netvrdila, že pohledávka Občanské záložny v P., vložená pod pol. 1 vložky č. 1121 byla vykonatelná, a i z výpisu pozemkové knihy nelze seznati, že ona pohledávka byla vymáhána žalobou po případě, že v pozemkové knize byla poznamenána její vykonatelnost. Poněvadž tedy původní pohledávka, totiž pohledávka Občanské záložny v P., nebyla vykonatelná, není vykonatelný ani náhradní nárok vymáhající věřitelky, a proto soud první stolice neprávem povolil pro nedostatek předpokladů § 138 ex. ř. exekuci nucenou dražbou nemovitosti.

Nejvyšší soud obnovil usnesení soudu první stolice.

D ů v o d y:

Usnesením prvního soudu ze dne 5. února 1938, č. j. E 3000/32-81, byl podle rozvrhového usnesení povolen vymáhající věřitelce ve vložce č. 1121 vklad zástavního práva pro její »vykonatelnou« náhradní pohledávku 9.805 Kč 55 h s přísl. v pořadí uspokojené pohledávky Občanské záložny v P., váznoucí simultanně i na vydražené vložce č. 80 i ve vložce č. 1121. Uvedené usnesení bylo knihovni vlastnici vložky č. 1121 doručeno, ta však si na ně nestěžovala, takže se i vyznačení vykonatelnosti vymáhané pohledávky 9.805 Kč 55 h stalo pravoplatným. Právem pak exekuční soud podle § 138 ex. ř. i bez exekučního titulu povolil vymáhající věřitelce dražbu vložky č. 1121 a nebylo jeho věcí, aby zkoumal, zda také původní pohledávka Občanské záložny v P. byla vykonatelná a svrchu uvedené usnesení z 5. února 1938 o vykonatelnosti náhradní pohledávky věcně správné, takže se na souzený případ nehodí rozhodnutí č. 7564 a 10946 Sb. n. s.

Čís. 17264.

Placená dovolená zaměstnanců (zák. č. 67/1925 Sb. z. a n.).

Mezi omluvné důvody zameškání pracovní doby nepatří stávka, za které zaměstnanec odepře vykonávat smlouvené práce (služby), a lze o dobu jejího trvání zkrátiti zákonnou dovolenou zaměstnancovu.

(Rozh. ze dne 23. září 1938, Rv I 1486/38.)

Srov. rozh. č. 6188 Sb. n. s.

Žalobce, který byl u žalované společnosti zaměstnán od roku 1921 a jenž měl v roce 1937 nárok na sedmidenní dovolenou, se domáhá žalobou, aby byla žalovaná uznána povinnou zaplatiti mu 308 Kč 75 h po případě dáti mu dovolenou podle zákona č. 67/1925 Sb. z. a n. Proti žalobě namítla žalovaná, že její zaměstnanci od 5. dubna do 28. května 1937 stávkovali a že je tudíž podle §§ 7 a 8 uved. zák. oprávněna odečísti od zákonné dovolené zaměstnanců neomluvenou nepřítomnost po shora uvedenou dobu stávky. Soud první stolice zamítl žalobu. Odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud obnovil rozsudek soudu první stolice.